

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Vera disciplina.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A praeferunt, ut in numo Cæs. Vesp. Augusti. P. M. TR. P. COS. VIII. sigillum est cum caduceo & ramo olivæ, inscriptione adjecta, PAX AUGUSTI. Vidimus & numum aureum Bononiæ apud Achilinos, in quo simulacrum alatum est, cum caduceo & serpente quodam à pedibus abeunte, cujus inscriptio est, PACT AUGUSTÆ. Illius sane Serpentis abitus ablegatum alio bellum ostendit. Alia in hoc numo literæ sunt, TIB. CLAUD. CÆS. AUG. P. M. TR. P. Nam in altero ex ære ejusdem Tib. L. Claudii numo alatum sigillum est: dextera, vestimentum à pectore ad faciem tollens: læva caduceum exporrigit, pedibus Serpentem sinuosum calcat, quod bello oppresso pacem condonatum omnino significat.

Vespasiani sigillum, 15 numus.
Tiberii Claudii numus.

FELICITAS. CAP. XLVII.

Caduceo vero si cornu copiæ adjiciatur, felicitatis indicium est, quod in ejusdem Vespasiani, & aliorum numis observavimus. Nam & Hadriani numus est eodem significato, atque inscriptio, quæ in Trajani habetur, quippe FELICITAS AUG. Vidimus etiam in Antonini Pii numo caduceum & olivæ ramum fructibus & foliis onustum, cujus est inscriptio, FELICITAS AUG. In Severi vero Macrini Augusti numo non olivæ ramus, sed hasta in læva est manu, caduceus dextera prætextatur: inscriptio, FELICITAS TEMPORUM. S. C. Hastam autem intra alia significata humanæ etiam ætatis indicium esse alibi ostendimus, ac perinde temporis. In Julii Mameæ numo, Dea lævo cubito columellæ assurgentis capitulo innititur dextera caduceum tenens: inscriptio, FELICITAS PUBLICA. S. C. Columna enim habet, nescio quid, in significato quod ad publicum pertineat: de qua loco suo plura. Ex his dubio procul constat, quid sibi velit caduceus ille, qui situs est in medio cornuum duorum in numo Drusi, quidque solus ille in numo, cujus inscriptio est, M. PLETORI SEST. EX S. C.

Hadriani. Trajani. Antonini Pii, Severi. Imperatorum. & Julia Mameæ numi.

ELOQUENTIA. CAP. XLVIII.

Sed quia Serpentem pro astu poni docti sumus, ex Aristotele dicente, animalia quædam esse astuta per se, sicut sunt Serpentes: magis vero ex lectione sacra, quæ prudentiam huic in primis animalibus tribuit, ea etiam de causa Angues caduceo complicari putamus: quod ostendere voluerint, & calliditatem & prudentiam necessarias eloquentiæ, quæ per virgam significatur, quippe quæ regat dicitur animos. Neque desunt qui virgam auream in Mercurii manibus, à qua Deus ipse appellatur, dignitatis & excellentiæ, quæ illum ornant, qui & scite & opportune norit orationem contexere, signum esse contendunt.

Id est, auream virgam gestans. Hom. Odyss. v. vers 87.

SAPIENTIA. CAP. XLIX.

Virga vero Palladi, totius sapientiæ Deæ, ab Homero passim accommodatur. Vlyssis quoque focii uno virgæ capite, falsa quippe persuasione ac insipientia, in brutorum species transformantur: altera virgæ capite, vera quippe disciplina ac rerum peritia, in humanam restituuntur effigiem. Reliqua vero taceo, quæ Moyses ubique virgæ fretus munere scribitur effecisse: nam alibi super hoc suus erit locus. Quam vero nunc tractamus, ea est divina virgula, de qua M. Tullius in calce primi libri Officiorum ait: *Quod si omnia nobis, quæ ad victum cultumque pertinent, quasi virgula divina, ut ajunt, suppedirentur.* Atque hanc dicendi formam apud alios etiam auctores invenies, qui ex hoc effulsi mam eam DEI Opt. Maxim. munificentiam intelligunt, quæ omnia secundet, fortunat atque felicitat.

Virga Palladi quæ. Hom. Odyss. v. & Hom. Odyss. a.

VERA DISCIPLINA. CAP. L.

Eundem hunc Scipionem nostri sic figurant, ut ad omnium fere templorum facies juxta limina, colossæ magnitudinis figuram humanam pingant, quæ Christum puerulum in humeros sustulerit.

Nempe Christophorum.

lerit: quod, ut mea fert opinio (nam historia omnino apocrypha est) ea de causa fit, ut si Christum gestare humeris, hoc est, veram sapientiam enancisci volumus, dandam esse operam impensissimam disciplinæ admoneamur, robori cuius innixi, rapidos quorumcunque annium cursus profunditatemque, ac torrentium impetus facile superemus. Et quod Jacob ait: *In virga nostra Jordanem pertranseamus*, sane Jordanis vel quodvis aliud flumen, fluxus animi motus, & voluptariæ molli tudinis affectus indicat: virga disciplinam, sine qua non esse progrediendum Græco monemur adagio, qui firmiter innituntur, nullis perturbationum occurribus deturbantur, nullis undarum quantumlibet inturgentium fluctibus immerguntur: pedibus vero per ima vel ipsius pelagi demersis, vitæ crure genue tenus alluimur: capita autem, ut ait ille, condimus intra sidera, Deumque ipsam finere humeris videmur, ac veri demum evadimus *χρηστὸς ἄνθρωπος*, in quos ubi sagittæ fuerint immisæ, eadem in jaculatores suos sponte retorquentur, ut in vulgata habetur historia. Quid enim in universa literarum peritia facilius, quam eorum calumnias repellere, ac suismet unumquemque jaculis conficere, qui sanctissima nostræ pietatis instituta vel incessere, vel convellere aggrediatur, quæ certo Dei sit præsidio firmata, magni verique numinis munimento quam validissimo roborata?

JOANNIS PIERII VALERIANI HIEROGLYPHICORUM

LIBER XVI.

DE IIS QUÆ PER ÆSCULAPIUM GORGONAS, HYDRAS, ET ID GENUS ALIA SIGNIFICANTUR

Ex Sacris Ægyptiorum literis,
AD MAGNIFICUM MARIUM MAFÆUM
ROM. PATRITIUM

Ibi vero elegantissime Mari, tertium de Serpentium significationibus commentarium deducendum judicavi, ut universa, hæc materia, quæ à vobis honoratissimis fratribus magna sui parte profecta est, ad vos identidem rediret, laudastig, ea, quæ ad Reverendiss. Cardinalem, quæq; ab Achillem fratres tuos miseram, significastig, libellos illos pro humanitate tua libenter a te lectos in illis tamen desidemse quædam alia, ut opus absolutum undecumq; videretur, præter Æsculapium fabulosa scilicet illa, Gorgonas, Hydras, & id genus alia: tum quædam venenatorum genera, Dyspadem, Scorpionem, Salamandram, quod in illis quoq; inesse debere hieroglyphica auguraris: proinde curasti, ut hæc omnia nomine tuo per Florum nostrum significarentur, ne contentus iis esse vellem, quæ duobus illis Commentariis collegissem. Respondi, dilectiss. Mari, agere me gratias incomparabili humanitati tuæ, quod ita me admodum mearumq; nugarum, qualescumq; essent, cum suscipere dignareris: sed quod in prioribus illis non omnia sim complexus, minime per negligentiam esse factum scias, imo quia veritus sum vos fratres viros tam præstantes, magnis & innumeris Christianæ Reipubl. negotiis oppressos, dictione mea tam levi diutius occupare, summumq; fuisse brevitatis studium, ne in publica peccarem commoda, si temporis eorum longam morari sermone voluissem. Quoniam vero ita te cupere declarasti, ut illa ad argumentum hoc adderentur, dedi operam, ut ea quoq; colligerem: quæ cum longe plura essent, quam pro corollario subijci possent, eadem impeditus verecundia, ne nimia nugarum congerie importunus fierem, longe tolerabilius esse judicavi, si residua hæc in unum, idq; justum adstruerem commentarium, ac veluti Serpens linguis micat oreum aliquot, multa de plantis, de piscibus, & aliis rebus non admodum pauca, cur non & tria de tanta Serpentium varietate conscribi possent? Sedenim hoc tertium nulli convenientius dedicari debuit, quam tibi, qui author impulsorq; fueris, ut ea conquirerentur: egoq; importuni nominis perbelle declinavero, cum tu ipse ex abrones in te sponte tua concitaris. Vale,